

Bevillingsmyndigheden kan kun give Tilladelse til, at Driften overlades til en Bestyrer, for saa vidt Adkomsthaveren ved Sygdom, midlertidig Bortrejse, høj Alder eller af anden lignende Grund, f. Eks. Indkaldelse til Militærtjeneste, er forhindret i selv at drive Virksomheden. Ved Bedømmelsen af, hvorvidt der foreligger et Bestyrerforhold, kan det næppe altid være afgørende, hvorledes Adkomsthaveren og Bestyreren har ordnet deres indbyrdes økonomiske Forhold. Det kan saaledes ikke være udelukket, at Bestyreren har det fulde økonomiske Ansvar for Driften. Den Omstændighed, at Adkomsthaveren erholder en Afstaaelsessum een Gang for alle, afstaar Lokalerne til Bestyreren eller lign., kan dog vise, at der i Realiteten er Tale om en Overdragelse af Virksomheden, og i saadanne Tilfælde bør Bestyrertilladelse ikke udfærdiges.

Paa dette Punkt vil der kunne opstaa vanskelige Bevisspørgsmaal. Ikke mindst under Hensyn hertil maa det som den alt-overvejende Hovedregel i hvert Fald kræves, at Adkomsthaveren — saavel som Bestyreren — har det retlige Ansvar for Virksomhedens Udøvelse. Der kunde være Spørgsmaal om at udelukke enhver Undtagelse fra denne Regel, men under Hensyn til, at der dog kan tænkes at foreligge Tilfælde — f. Eks. Sygdomstilfælde —, hvor man kunde gaa med til, at Adkomsthaverens retlige Ansvar for Virksomhedens tilbørlige Drift bortfaldt, er der dog aabnet Adgang til, at der med Overbevillingsnævnets Tilslutning kan træffes Bestemmelse herom. Naar Overbevillingsnævnet er foreslaaet inddraget i disse Spørgsmaal, skyldes dette Ønskeligheden af, at der paa dette Punkt følges en ensartet Praksis over hele Landet.

Efter den gældende Beværterlov antages det ikke at være fornødent, at der ansættes Bestyrer i Aktieselskaber, Foreninger og lign., for saa vidt den daglige Drift varetages af et af Bestyrelsens Medlemmer. Denne Praksis kan ikke anses for hensigtsmæssig. Netop naar Talen er om Selskaber m. v., vil Ansvaret for Virksomhedens ordentlige og tilbørlige Drift let forflygtiges, medmindre det ligger i Hænderne paa en bestemt Person. I Overensstemmelse hermed er det i § 6, Stk. 2, foreslaaet fastsat, at der til at lede den daglige Drift i Virksomheder, der indehaves af Selskaber m. v., stedse skal være antaget en Bestyrer, der skal godkendes af den Myndighed, der har meddelt Adkomsten. Det samme bør være Tilfældet, for saa vidt angaar Dødsboer og lign.

For ansvarlige Interessentskabers Vedkommende er det ikke fundet nødvendigt

at foreslaa særlige Regler om Bestyrerforhold. I saadanne Virksomheder maa Adkomsthaverne selv udøve Virksomheden, medmindre de i Stk. 1 fastsatte Betingelser for at opnaa Bestyrertilladelse foreligger.

Det er anset for naturligt at kræve, at den, der godkendes som Bestyrer, skal opfylde Betingelserne for at erhverve Adkomst, dog bortset fra Kravet om Boraa-dighed.

I Stk. 6 er det i Overensstemmelse med Beværterlovens § 7, sidste Stk., foreskrevet, at en Bestyrertilladelse til enhver Tid kan tilbagetages af den Myndighed, som har meddelt denne. Det forudsættes, at Bestyrertilladelsen ikke alene kan, men skal tilbagetages i alle Tilfælde, hvor Adkomsthaveren fremsætter Begæring herom, og dette uanset om en Ophævelse af Bestyrerforholdet vil medføre Erstatningsansvar for Adkomsthaveren.

Til § 7.

(Beværterlovens § 5, jfr. § 23, Stk. 1).

Tilsvarende Bestemmelser som de i Stk. 1, 1. Pkt., indeholdte findes i den gældende Beværterlovs § 5. Selvom Forskrifterne i Udkastets § 23 om Polititilladelse til Drift af Pølsevogne m. v. formentlig vil medføre, at der vil blive væsentlig mindre Trang til, at Beværtervirksomheder uden Ret til Udkænkning af stærke Drikke kan drives under aaben Himmel uden Tilknytning til noget Lokale, vil der dog stadig kunne forekomme Tilfælde, hvor det maa anses for rimeligt, at dette kan finde Sted, og det er derfor fundet ønskeligt ligesom i den gældende Lovs § 23, Stk. 1, at aabne Adgang til saadan Beværtervirksomhed. Det er dog ikke fundet fornødent at opretholde den i § 23, Stk. 1, 2det Punktum, indeholdte Bestemmelse om, at den, der faar Tilladelsen, ikke maa medføre stærke Drikke eller opbevare saadanne paa vedkommende Sted, idet dette allerede vil følge af Bestemmelserne i Udkastets § 34.

Den gældende Bestemmelse om, at Beværterbevillinger i Købstæderne som Hovedregel kan flyttes til andet Forretningssted end det, hvortil Bevilling er udfærdiget, foreslaas opretholdt. I de Tilfælde, hvor det f. Eks. af Hensyn til Andragerens personlige Forhold maa anses for ønskeligt, at Bevillingen knyttes til Stedet, vil dette eventuelt kunne opnaas ved Sagens Forelæggelse for Overbevillingsnævnet.

Beværter- og Gæstgiverbevillinger paa Landet kan efter de gældende Lovbestemmelser ikke flyttes. Under Hensyn til at